

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ
ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΗ ΥΠΟ ΚΥΡΙΩΝ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ

ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς
Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν
καὶ παρὰ τοῖς Βιβλιοπωλείοις Βίλμπεργκ καὶ «Ἐστίας»

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ δὲ παρ' ἅπασιν τοῖς
ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

Σώματα πλήρη παρελθόντων ἐτῶν εὐρίσκονται παρ' ἡμῶν
καὶ παρ' ἅπασιν τοῖς ἀντιπροσώποις ἡμῶν.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν Δρ. 5
Διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν φ. χ. 8

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ

27 Ὁδὸς Πανεπιστημίου 27

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ'
ἐκάστην ἀπὸ 10—12 π.μ.

Πᾶσα παρατήρησις ἐπὶ τῆς
ἀποστολῆς τοῦ φύλλου γίνε-
ται δεκτὴ μόνον ἐντὸς οκτῶ
ἡμερῶν.

Διὰ τὰ ἀνυπόγραφα ἄρθρα
εὐθύνεται ἡ συντάκτις αὐτῶν
Κυρία ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ.

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρό-
γραφα δημοσιεύόμενα ἢ μὴ
δὲν ἐπιστρέφονται. — Ἀνυπό-
γραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν
διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης
δὲν εἶναι δεκτά. — Πᾶσα ἀγ-
γελία ἀφορῶσα εἰς τὰς Κυρίας
γίνεται δεκτὴ.

Αἱ μεταβάλλουσαι διευθύν-
σιν ὀφείλουσι ν' ἀποστέλλωσι
γραμματοσήμον 50 λεπτῶν
πρὸς ἐκτύπωσιν νέας ταινίας.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Αἱ γυναῖκες τοῦ Βορρά. — Ἐν μέγα ζήτημα (ὑπὸ κ. Μαρίας Δε-
λόρη). — Εἰς τὴν Νόραν (ποίημα κ. Μαλακάση). — Γυναικεία βιοτε-
χνικὴ Ἐκθεσις ἐν Βιέννῃ (ὑπὸ δος Ὀλγας Κούζη). Ἡ Μάγισσα
(ὑπὸ Μάϊας). — Βιογραφικὸν Λεξικὸν Ἐπιφανῶν γυναικῶν. Ἀλμπ-
ρίνι, Ἀλμπέρ, Ἀλμπίνα καὶ Ἀλκιθέα (ὑπὸ κ. Ἐλένης Γεωργιά-
δου). — Μία ἰατρὸς μας. Συνταγαί. Εἰδοποιήσεις. Ἐπιφυλλίς. Μάρθα
(μετάφρασις δος Μαρίας Ζερβουδάκη).

Αἱ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΤΟΥ ΒΟΡΡΑ

Β΄.

Αἱ γυναῖκες τοῦ Ἴψεν εἶναι αἱ ἀνακαινίστριαι τοῦ κό-
σμου, εἶναι αἱ πρῶται ἀναγεννηθεῖσαι εἰς τὴν ἀλήθειαν, αἱ
πρῶται βαπτισθεῖσαι εἰς τὸ βάπτισμα τοῦ φωτός. Ἡ οἰκο-
γένεια καταρρέει, τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα κλονίζεται ἐπὶ
τῶν σαθρῶν καὶ πηλαιωμένων ἐρειπίων του. Ἡ ἐστία τῆς
Δύσεως, ἡ φυλάττουσα ἐπὶ ποινῇ θανάτου ἄσβεστον τὸ πῦρ
τῆς ἐστίας, ἡ ἀγνή παρθένος, ἡ ἐξαντλοῦσα τὴν νεότητα
καὶ τὴν ζωὴν τῆς ὅλης στείραν καὶ ἄγονον πρὸ τοῦ βωμοῦ
τῆς θεότητος, ἡν ἐξεθρόνισεν ἡ νέα θρησκεία, ἀπαλλασσομέ-
νη τῶν ὄρκων τῆς, θέτει πρῶτη τὸ πῦρ τῆς καταστροφῆς εἰς
τὸν βωμὸν τῆς ἐστίας μετὰ τὴν ἀναμμένην ἀκόμη δαδὰ τῆς.
Ἄλλ' οἱ λαοὶ τῆς Δύσεως τυφλωμένοι ἀπὸ τὴν συνήθειαν
δὲν κάμνουν διάκρισιν μεταξὺ τῆς πυρκαϊᾶς καὶ τοῦ φωτός
τῆς ἐκθρονισθείσης θεότητος καὶ διὰ τοῦτο ἀντὶ νὰ ζητοῦν
πῶς νὰ προλάβουν τὸ ἀπαίσιον τῆς καταστροφῆς τέλος, ψάλλ-
λουν ὕμνους εἰς τὸ μὴ ὑπάρχον πλέον παρελθόν.

Φυσικὸν εἶναι λαοί, οἱ ὅποιοι ὑποδαυλίζουσι μετὰ τὰς ἰδίας
των χειρᾶς τὸ πῦρ, τὸ ὅποσον καίει τοὺς οἴκους των, νὰ βα-
δίζουσι πρὸς τὸ μοιραῖον τέλος τῆς ἐντελοῦς ἐξαφανίσεως.
Ἄλλὰ φυσικὸν ἐπίσης εἶναι λαοὶ νεώτεροι καὶ νηφαλιώτεροι,
λαοὶ τοὺς ὁποίους δὲν ὑπεδούλωσεν ἀκόμη ἡ συνήθεια τοῦ

παρελθόντος, λαοὶ μετ' ὑγιέστερον ὄργανισμὸν νὰ πειραματι-
σθῶσιν ἐκ τῆς συμφορᾶς τῶν ἄλλων, νὰ ἀφυπνισθοῦν εἰς φῶς
ἀληθείας πραγματικῆς καὶ νὰ ζητοῦν τὴν θεραπείαν διὰ
ριζικῶν καὶ γενναίων ἐγχειρήσεων.

Ὁ Βορρᾶς ἐν τῷ προσώπῳ τριῶν-τεσσάρων μεγάλων φι-
λοσόφων εἶναι ὁ ἀναλαβὼν τὴν γενναίαν θεραπείαν τοῦ
καταρρέοντος κοινωνικοῦ οἰκοδομήματος. Οἱ ἀνακαινισταὶ
οὗτοι ὡς ἐξ ἐνστίκτου, χωρὶς βεβαίως καμμίαν μεταξὺ των
συνεννόησιν, ἀντελήθησαν ὅτι εἰς τὴν σύγχρονον ἀτάπτωσιν
τῶν κοινωνιῶν ἐν μόνον ὑπῆρχε μέσον θεραπείας, ἐν μόνον
ὄργανον σωτηρίας, ἡ μέχρι τοῦδε ἀνεκμετάλλευτος δύναμις
τῆς γυναικός.

Ἀπὸ τῆς στιγμῆς αὐτῆς ἡ γυνὴ ὑπῆρξε τὸ εἰδωλὸν τῆς
νέας θρησκείας των. Ἄλλ' ὄχι ἡ γυνὴ δούλη τῶν ἀνατολι-
κῶν λαῶν. Ὅχι ἡ γυνὴ-κούκλα τῆς Δύσεως. Ἡ ἰσχυρὰ
γυνὴ τοῦ Βορρά, ἡ ἀπαρνούμενη ἐντελῶς τὴν γυναικείαν τῆς
Δύσεως, ἡ ἐρυθριῶσα διὰ τὴν γυναικείαν τῆς Ἀνατολῆς. Ἡ
γυνὴ, ἡ ὅποια ἀφυπνίζεται εἰς τὸ μέγα φῶς τῆς ἀληθείας,
ἡ ὅποια αἰσθάνεται ἑαυτὴν ἀκμαίαν καὶ ἰσχυράν, ἡ ὅποια
εἰξεύρει τί ζητεῖ ὁ κόσμος ἀπὸ αὐτῆς, τί προσδοκᾷ ἡ ἀν-
θρωπότης ἀπὸ τὴν δύναμιν τῆς, τί αἱ κοινωνίαι τοῦ μέλ-
λοντος ἀπὸ τὴν ἀνάστασίν τῆς.

Φυσικὸν εἶναι, ἀφοῦ γεννᾶται διὰ τὸν ἀγῶνα, ἀφοῦ αἱ
χειρῆς τῆς προορίζονται νὰ θέσουν ἰσχυρὰ τὰ θεμέλια τῶν
νέων κοινωνιῶν, νὰ μὴ εἶναι πλέον ἡ γυνὴ αὐτὴ οὔτε ὄν
ἀσθενὲς καὶ δειλόν, ὡς αἱ τεχνηταὶ γυναῖκες τοῦ παρελθόν-
τος, οὔτε ἐπιπόλαιον καὶ ἀστατον καὶ μαρὸν καὶ ἀμαθές, ὡς
ἐκεῖναι. Φυσικὸν ἐπίσης εἶναι τὰ αἰσθήματά τῆς νὰ εἶναι
πολύ διάφορα ἀπὸ ὅ,τι ὑπῆρξεν μέχρι τοῦδε τὰ αἰσθήματα
τῶν ἄλλων, φυσικὸν εἶναι ὁ νοῦς τῆς νὰ διευθύνῃ τὴν κερ-
δῆν τῆς καὶ ὄχι ἡ νοσηρὰ εὐαίσθησις τῆς τὸν ἀσθενικὸν ὡς
ἐκ τῆς ἐπὶ αἰῶνας ἀδρανεῖας νοῦν τῆς γυναικός τοῦ παρελ-

θόντος. Είναι λοιπόν αυτή γυνή θεός, αφού δι' αυτής ανακαίνιζεται ή ανθρωπότης, δι' αυτής διασκηδάζονται αι πλάνας του παρελθόντος, δι' αυτής αι κοινωνίαι αναγεννώνται εις βίον ευτυχῆ.

Ἄλλ' αφού τόσον μέγα εἶνε τὸ ἔργον τῆς, ἡ νέα γυνὴ θὰ ὑποστῇ ὅλας τὰς βασάνους καὶ ὅλας τὰς δοκιμασίας, ἃς ὑποφέρουν ἀφ' οὗτοῦ ὑπάρχει κόσμος ὅλοι οἱ ἀνακαινισταὶ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ τοῦ σταυρωθέντος μέχρι τοῦ Σωκράτους τοῦ καταδικασθέντος νὰ πῆν κώνειον. Δι' αὐτὴν σταυρικὸς θάνατος θὰ εἶνε ἐκεῖνος ὃν ἐπενόησεν ὁ Ἰψεν εἰς τὴν Νόραν του, ἡ ἀπάρνησις καὶ ἐγκατάλειψις τῶν ἰδίων τῆς παιδιῶν. Δι' αὐτὴν κώνειον θὰ εἶναι τὸ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας τοῦ ἀνδρὸς μαρτύριον τοῦ υἱοῦ, τοῦ Ὁσβάλδου τῶν Βρυκολάκων τοῦ ἰδίου. Ἄλλ' ἡ ἀπὸ τοιούτων ψυχικῶν μαρτυριῶν ἀνάστασις εἶνε πληρεστέρα, ἢ ἀπὸ τῆς τῶν σωματικῶν. Τὸ μαρτύριον τῆς μητρὸς ὀμιλεῖ τὴν ζωντανὴν γλῶσσαν τῆς πικρῆς ἀληθείας εἰς ὅλας τὰς μητέρας. Εἶνε τὸ Εὐαγγέλιον τῆς ἀναστάσεως, εἶνε τὸ κήρυγμα τῆς καταδίκης τοῦ ἀδίκου κοινωνικοῦ καθεστώτος, εἶνε ἡ σάλπιγξ τῆς ἐξεγέρσεως. Γυναῖκες! ἐγερθῆτε διὰ νὰ σώσετε τὰ παιδιὰ σας, γυναῖκες ἀνδρισθῆτε διὰ νὰ σωφρονίσετε τοὺς ἀνδρας, διὰ νὰ σώσετε τὴν φυλὴν, διὰ νὰ ἀναστήσετε τὴν ἀνθρωπότητα. Ἰδοὺ τί λέγει ὁ Ἰψεν, ἰδοὺ τί βροντοφωνεῖ ὁ μέγας φιλόσοφος τοῦ Βορρά ἀπὸ τῆς ἐρημικῆς σκοπιᾶς του. Μὲ τὸ δρᾶμά του τὸ ἀπλοῦν, μὲ τὸ δρᾶμά του τὸ ἐξελισσόμενον μέσα εἰς τοὺς τέσσαρας τοίχους τοῦ οἴκου, χωρὶς ποιητικὰς ἐξάρσεις καὶ πολυτελεῖς σκηναί, μὲ τὸ δρᾶμά του τὸ ὅποσον χρωματίζει μόνον τὸ αἷμα τῆς ἀλγούσης ἐπὶ αἰῶνας τῶρα γυναικεῖας ψυχῆς, μὲ τὸ δρᾶμά του, ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐξηγέρθησαν οἱ τὸ ψεῦδος καὶ τὴν ἀπάτην θεοποιούντες, ὁ Ἰψεν κηρύσσει τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀληθινῆς θρησκείας εἰς τὰς γυναικεῖας τοῦ κόσμου ὅλου.

Καὶ ἐνῶ αὐτὸς πατάσσει μὲ τὴν χαλυβδίνην χεῖρά του τὸ ψευδὲς καθεστὸς, ἄλλοι ἀπόστολοι τῆς γυναικεῖας ἀναγεννήσεως, ὁ Τολστόη μὲ τὴν Ἀνάστασιν του ὁ καὶ Dolstoyevski μὲ τὸ Ἔγκλημα καὶ τὴν Τιμωρίαν του καὶ τοὺς Προδωμένους καὶ ταπεινωμένους, ἐξαγνίζουσιν τὰ θύματα τοῦ κοινωνικοῦ καθεστώτος καὶ ἰδρύουσιν διὰ τὴν γυναικὴ ὅλων τῶν τάξεων, βωμοὺς λατρείας καὶ σεβασμοῦ.

Καὶ δὲν εἶναι μόνον ὁ Ἰψεν καὶ ὁ Τολστόη καὶ ὁ Dolstoyevski, οἱ κηρύσσοντες τὸ εὐαγγέλιον τῆς νέας θρησκείας τῆς γυναικός. Ἐὰν ἐξαιρέσωμεν τὸν ἐκφυλισμένον Νίτσε, ὅλοι σχεδὸν οἱ Ἀγγλοσάξωνες καὶ οἱ Σλαῦοι συγγραφεῖς κηρύσσονται φανατικοὶ ὑπέρμαχοι τῆς νέας θρησκείας. Οἱ Λατῖνοι φυσικὰ μένουσιν ὀπίσω. Ἄλλ' οἱ Λατῖνοι πίπτουν, οἱ Λατῖνοι βαδίζουν εἰς τὸν μοιραῖον δρόμον τῆς παρακμῆς. Τὸ μέλλον διὰ τῆς ἀναστάσεως τῆς γυναικὸς ἀνήκει εἰς τοὺς νέους λαοὺς καὶ νέοι εἶναι σήμερον οἱ λαοὶ τοῦ Βορρά.

ΕΝ ΜΕΓΑ ΖΗΤΗΜΑ

Α'.

Τὸ οικονομικὸν ζήτημα διὰ κάθε οἰκογένειαν πλουσίαν ἢ πτωχὴν εἶναι ἐκ τῶν πολυπλοκωτέρων καὶ δυσκολωτέρων, πολλάκις δὲ εἰς αὐτὸ ναυαγεῖ καὶ ὁ ἔρωσ καὶ ἡ ἐμπιστοσύνη καὶ ἡ ἀμοιβαία τῶν συζύγων ἐκτίμησις.

Ὅσον καλὴ οἰκονομολόγος καὶ ἂν εἶναι ἡ ἀρθρογράφος τοῦ θέματος αὐτοῦ, ὀφείλει πρὸ παντός καὶ κατ' ἐξοχὴν νὰ ἀποφεύγῃ τοὺς ἀριθμοὺς. Βέβαια τὰ οἰκονομολογικὰ διδάγματα, τὰ ὅποια ἀπαντᾷ τις εἰς τὰ ἐγχειρίδια τῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, συνετάχθησαν μὲ πολλὴν εὐσυνειδησίαν καὶ μὲ τὴν εὐγενῆ ἐπιθυμίαν νὰ φέρωσι καλὸν ἀποτέλεσμα. Ἄλλ' ἐν τούτοις ἀπαρεγκλίτως σχεδὸν ἀποτυγχάνουσιν εἰς τὴν ἐφαρμογὴν, τοιαύτη ὑπάρχει διαφορὰ ὅχι μόνον εἰς τὰ μέσα, τὰ ὅποια κάθε οἰκογένεια διαθέτει, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς κοινωνικοὺς ὁρους τοῦ τύπου εἰς τὸν ὅποσον ζῆ καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν καὶ εἰς τὰς ὁρξείας καὶ εἰς τὰς συνθεσίας. Γενικὸς λοιπὸν τύπος καὶ γενικοὶ ὅρισμοι δὲν ἐφαρμόζονται εἰς ὅλους καὶ διὰ τοῦτο οἱ ὀρισμένοι ἀριθμοὶ ἔμειναν καὶ θὰ μένουσιν πάντοτε εἰς τὸ στάδιον τῶν οὐτοπιῶν.

Ἐπειδὴ δὲ αἱ ἐπὶ τοιαύτη βάσει προσπαθεῖται ἀποτυγχάνουσιν πάντοτε, ἐπειδὴ αἱ ὁδηγίαι τοῦ βιβλίου ἀπεδείχθησαν ἀνεφάρμοστοι, ἡ νέα οἰκοδόποινα ἀποθαρρύνεται εἰς τὰς πρώτας δοκιμὰς τῆς, παραιτεῖται πάσης περαιτέρω προσπάθειας καὶ τὸ οικονομικὸν ναυάγιον δὲν βραδύνει νὰ ἐμφανισθῇ μὲ ὅλα τὰ ἀπελπιστικά του συμπτώματα.

Δὲν θὰ ἀραδιάσωμεν λοιπὸν ἡμεῖς ἐδῶ στήλας, ἐν αἷς νὰ προσδιορίζωμεν τόσα διὰ τὸ ἐνοίκιον, τόσα διὰ τροφήν ἢ διὰ τοῦτο ἢ δι' ἐκεῖνο. Θὰ ἐξετάσωμεν ἀπὸ ὑψηλότερας ἀπόψεως τὰς γενικὰς γραμμὰς τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ θὰ προσπαθήσωμεν νὰ ὑποδείξωμεν πῶς ἡμπορεῖ νὰ ἐπιτευχθῇ τὸ ἰσοζύγιον ἐν γένει, οἰαδήποτε καὶ ἂν εἶναι τὰ εἰσοδήματα καὶ αἱ ἀνάγκαι ἐκάστης οἰκογενείας.

Τὰ ἔσοδα καὶ αἱ ἀνάγκαι! Εἴτε περὶ ἐργατικῶν νοικοκυρευῶν πρόκειται, εἴτε περὶ τοῦ μεγαλειτέρου κράτους, αὐτοὶ εἶναι οἱ ὅρισμοί, μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸ οικονομικὸν ζήτημα ἀπειλεῖ τὴν ἰσορροπίαν. Τὸ νὰ συμβιβασθῇ τις τὰς ἀνάγκαις μὲ τὰ εἰσοδήματά του καὶ τὰ εἰσοδήματά του μὲ τὰς ἀνάγκαις, ἰδοὺ τὸ τρομερὸν δῆλημα, πρὸ τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται πᾶς πολιτισμένος ἄνθρωπος, ὅστις θέλει νὰ ζῆσῃ ἐντιμὸς καὶ ἀνεξάρτητος.

Ἰδοὺ ἐπὶ πρᾶξι μάλιστα ἐν νέον ἀνδρόγυνον μετὰ τὸ εὐτυχὲς ταξιδεῖν τοῦ γάμου των. Δὲν εἶναι πλούσιοι. Ἡ ἐργασία τοῦ ἀνδρὸς καὶ τὸ εἰσοδήμα τῆς προικὸς τῆς γυναικὸς τοὺς παρέχουσιν τὰ μέσα νὰ ζήσουν κἄπως ἀνέτως, ἀλλ' ὀλιγώτερον, φυσικὰ, παρὰ ὅσον ἔζη ὁ καθείς των πρὸ τοῦ γάμου.

Ὁ λόγος εἶνε ἀπλούστατος. Ὅταν δὲν πρόκειται περὶ πολὺ πλουσίων, ἡ ἀναλογουσα διὰ κάθε κόρην προικὸς παρέχει ἐκ τοῦ εἰσοδήματός της πολὺ ἀνεπαρκῆ μέσα ζωῆς ἐν συγκρίσει πρὸς τὰ εἰσοδήματα, ἅτινα ἡ πατρικὴ οἰκογένεια, συγκετρωμένη, διαθέτει. Ὅσον γενναῖος καὶ ἂν εἶνε ὁ πατήρ θὰ ἔχη βέβαια καὶ ἄλλας κόρας νὰ ὑπανδρεύσῃ καὶ υἱοὺς νὰ ἐκπαιδεύσῃ, θὰ ἔχη, ἴσως, ἐργασίαν, ἀπαιτούσαν κεφάλαια, θέσιν κοινωνικὴν ὑποβάλλουσιν εἰς μεγάλα ἔξοδα, ὥστε νὰ μὴ δύνηται νὰ διαθέσῃ ὑπὲρ τῆς κόρης του προικὸς ἀνάλογον πρὸς τὸν τρόπον τῆς ζωῆς, ἣν διήγε εἰς τὸν πατρικὸν οἶκον.

Ἡ νεόνυμφος λοιπὸν θὰ ἐννοήσῃ ὅτι δὲν θὰ ζῆσῃ πλέον μὲ τὰς εὐκολίας καὶ τὰς ἀναπαύσεις καὶ τὰς ἀπολαύσεις, ἃς εἶχε πλησίον τῶν γονέων της. Δὲν θὰ ἔχη δύο καὶ τρεῖς ὑπηρετρίκας ὡς εἶχεν ἡ μητέρα της, τὸ τραπέζι της δὲν θὰ

εἶνε τόσον πλούσιον, ἢ τουαλέττα της οὔτε, ἀλλ' οὔτε αἱ ὑποδοχαὶ της καὶ αἱ διάφοροι αἰσθητικαὶ ἀπολαύσεις της.

Διὰ τοῦτο, ἐννοεῖται, δὲν εἶνε διόλου ἀξιολύπητος. Διὰ γυναικᾶ σοβαρὰν, πνευματώδη καὶ μὲ αὐταπάρησιν, ἡ χαρὰ ὅτι ἴδρυσεν ἴδιον οἶκον, ὅτι ἔχει ἡ ζωὴ της, ἡ πρὶν ὀλίγον ἄσκοπος, μίαν ἀποστολὴν καὶ ἓνα προορισμόν, νὰ δημιουργήσῃ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἰδικῶν της, ἡ χαρὰ αὐτὴ εἶναι τόσον μεγάλη, ὥστε αἱ μικραὶ στερήσεις, εἰς ἃς ὑποβάλλεται νὰ γίνωνται μᾶλλον αἰτία εὐχαριστήσεως.

Νέα λοιπὸν ζωὴ ἀρχίζει τόσον διὰ τὴν γυναικᾶ, ὅσον καὶ διὰ τὸν ἄνδρα. Διότι ἂν καὶ ἐκεῖνος εἶχε θέσιν τινὰ προσδοφύρον, ὡς ἀνὺπανδρος ἔζησε μὲ ὅλας τὰς ἀπολαύσεις καὶ τὴν ἀμερμηνσίαν τῆς ἀγάμου ζωῆς. Δὲν ἔχουν λοιπὸν καὶ οἱ δύο των πείραν τῆς περιωρισμένης ζωῆς, τῶν ἀπροσπτικῶν οικονομικῶν στενοχωριῶν καὶ τῶν μὴ προϋπολογισμένων ἐξόδων. Πλέον ἢ ἀπαξ, φυσικὰ, ὁ κύριος θὰ εὕρῃ τὸ γεῦμα πολὺ πενιχρὸν καὶ τὸν λογαριασμόν τῆς ραπτρίας πολὺ ἐξωγαγμένον. Καὶ ἡ νέα κυρία μὲ τὰ δάκρυα εἰς τὰ μάτια θὰ γράφῃ εἰς τὰ ἔξοδα τῆς ἡμέρας ἐν πολὺ ἀκριβὸν βιβλίον, ἢ ἐν κομψοτέχνημα, τὸ ὅποσον ἠγόρασεν ἐν στιγμῇ ἀπερισκεψίας ὁ σύζυγός της.

Δι' αὐτὸ ὁ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων εἶναι ἀπαρκίτητος. φυσικὰ δὲ πρῶτον θὰ λογαριάσῃ κανεὶς μὲ πολλὴν αὐστηρότητα τὰ ἔσοδά του καὶ ἐπ' αὐτῶν μόνον θὰ ὑπολογίσῃ τὰ ἔξοδα, ἔχουσα τὴν πρόνοιαν νὰ προϋπολογίσῃ τὰ ἔξοδα περισσότερα πάντοτε καὶ τὰ ἔσοδα τούναντίον ὀλιγώτερα.

Μαρία Δελόρη

ΝΟΡΑ

Εἰς τὴν κυρίαν Ἀγνήν Σόρμα.

Κι' εἶπε τὸ Πνεῦμα—Εἶμαι ἡ Δόξα
Ποῦ σοῦ φιλεῖ τὴν κεφαλή·
Στὰ σκόπη, στὰ οὐράνια τόξα
Εἶσαι μὴ δύναμι καὶ σύ,
Στὰ ἔργα τὰ χρώματα ἔνα χρῶμα
Καὶ τοῦ συννέφου μὴν ὁρμή.

Κι' εἶπες καὶ σὸ—Ἄν λάμπῃ ἡ Δόξα
Στὸ μέτωπό σου ὦ Ποιητή,
Κιὰν στὰ σκοτιάδια, κιὰν στὰ τόξα
Τῶν οὐρανῶν περνᾷς καὶ σύ,
Ἐγὼ εἶμαι, ἐγὼ, ποῦ τὴ ζωὴ σου
θὰ δεῖξω πλεῖο σπαρταριστή—

Κι' ὄση λαχτάρα κλεῖ ἡ ἀλήθεια
Κι' ὄση φοβέρα ἡ μαγικὴ,
Κι' ὄσα περνοῦν σὰν παραμύθια
Μέσα στῶν κύκλων τὴν ὁρμή,
Ὅλα τὰ πῆρες, κ' ἡ ψυχὴ σου
Τοῦ ἐδῶσε ψυχῆς ψυχῆ

Κ' εἶσαι ὄρατα, τόσο ὄρατα . . .
Καὶ τόσον εἶσαι ἀληθινὴ
Ποῦ μπρός σου ὑψώνεται ἡ Ἰδέα·
Καὶ φαίνεσαι ἡ παντοτινὴ
Γυναῖκα, ὄχι σάρκα σάρκας
Μὲ ἀμετρήτων ψυχῶν ψυχῆ.

Ἦ Νόρα! σ' ἀγαπῶ! Εἶσαι ἐκεῖνη
Ποῦ σέπλασεν ὁ λογισμὸς.
Προφῆς μὸς ἐφάνηκες—Ἦ θρηνοὶ Ἰ
Κ' εἶπα—νὰ ξεψυχήσω ἐμπρός
Στὰ πόδια σου, μόνο καὶ μόνο
Νὰ μὴ σοῦ φύγῃ στεναγμὸς.

Κ' εἶπα—Ἦ θάματα θαμάτων,
Κι' ὦ ἄξαφνο ἀνοιγμα ματιῶν!
Ἐξῶ ἀπ' τὰ βάθη τῶν μνημάτων
Κι' ἀπὸ τὴ ζωὴ τῶν ταπεινῶν
Κάτι ὦ τρισεύγετη ξανοίγεις
Πέρα ἀπ' τὸν ἴσκιον τῶν σπιτιῶν . . .

Κ' εἶπα: Ἦ τέχνη σοῦ ταιριάζει
Ἦ γνος ἐλεύθερων πουλιῶν,
Τὴν ὄρα ποῦ στὰ δέντρα στάζει
Τὸ δροσισθῆναι τὸ πρωῒνόν,
Κ' εἶπα: Ἦ Τέχνη Δικαιοσύνη
Τῶν ἀκριμάστιων καρδιῶν!

Μ. Μαλακίσης

ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΒΙΟΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ

Ἡ Γυναικεῖα Ἐκθεσις, ἥτις ἦνοιξεν ἐν Βιέννῃ πρὸ ὀλίγου ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Κηπουρικῆς Ἐταιρίας, δὲν εἶναι τελεία καθόσον πολλὰ τέχνη, ἐντελῶς γυναικεῖαι, οὐδ' ὅλως ἀντιπροσωπεύονται. Ἄλλ' εἶναι ἡ πρώτη εἰς τὸ εἶδος τῆς ἐν Αὐστρίᾳ καὶ ἡ Frau Helene von Sue ἀξίζει πολλοὺς ἐπαίνους διὰ τὴν καλὴν θέλησιν, τὸν χρόνον, τὴν ἐργασίαν καὶ τὰ χρήματα, ἅτινα κατέβαλεν ἐν ταῖς πρὸς πραγμάτων αὐτῆς προσπάθειαις της.

Ἐνεκεν ἀνυπερβλήτου κωλύματος ἡ ἔλθεσις ἠνοιχθῆ ὑπὸ τῆς Πριγκηπίσσης Ἐρρίέττης Liechtenstein ἀντὶ τῆς Ἀρχιδουκίσσης Μαρίας Ἰωσηφίνης. Ἀργότερον ἐπεσεκέθη αὐτὴν ἡ Ἀρχιδουκίσσα καὶ ἐτι μεγαλειτέρω τιμῇ τῆς ἀπεδόθη, διὰ τῆς ἐπισκέψεως αὐτοῦ τοῦ Αὐτοκράτορος, πρὸς ὃν ὅλαι αἱ ἐκθέτριαι ἐπαρουσιάσθησαν. Μεγάλως δὲ πρέπει νὰ ἰκανοποιήθησαν διὰ τοὺς κόπους των μὲ τὰς ὀλίγας λέξεις, ἃς ἀπέτεινεν ὁ μονάρχης των εἰς μίαν ἐκάστην ἐξ αὐτῶν.

Ὅλα τὰ ἐκθέματα δεικνύουσιν τὴν ἀνάγκην αὐξήσεως τῶν τεχνικῶν σχολείων διὰ τὰ κοράσια καὶ τὰς γυναῖκας, ἐτι δὲ καὶ σχολείων ἀνωτέρως ἐκπαιδεύσεως. Πολὺ ὀλίγον ἐφευρετικὸν πνεῦμα ἐπέδειξαν αἱ ἐκθέτριαι καὶ μόλις ὀλίγα παρουσιάζουν πρωτοτύπους τινὰς ιδέας. Ζωγράφοι, γλύπτριαι, μουσικαί, συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνιδες παντός κλάδου ἀντιπροσωπεύονται, ἀλλ' ἡ τεχνίτις λείπει. Μία νεαρὰ καλλιτέχνις, ἡ Fraulein Guizella Wallenbury ἐξεῖρε τρόπον, ὅπως ζωγραφίζῃ ἐπὶ λινοῦ μὲ πλυνόμενα χρώματα, τὰ ὅποια δὲν μεταβάλλονται. Πολλὰ λαμπρὰ ἔργα ἐξέθεσεν ἡ κόρη αὐτὴ μεταξὺ τῶν ὁποίων ζώνας μὲ στεφάνας ἀνθέων, στολισμοὺς διὰ λινὰ ἢ μεταξωτὰ φορέματα, καὶ ὠραῖα λινὰ τραπεζομάνδουλα ποικιλμένα δι' αὐτῶν τῶν χρωμάτων. Μία ἄλλη κυρία ἐφεῦρεν ἐν εἶδος βελόνης διὰ τὴν κατασκευὴν Περσικῶν ταπήτων. Αὕτη κινεῖται σχεδὸν ὡς ἡ ραπτομηχανή, τῆς βελόνης κρατουμένης ἐν τῇ αὐτῇ πάντοτε θέσει, ἡ δὲ ῥαφή κανονίζεται εἰς οἰονδήποτε μήκος. Ἡ ἐργασία γίνεται ταχύτατα καὶ εἶναι ὠραιοτάτη, ὥστε ἐλπίζομεν ταχέως νὰ διαδοθῇ αὕτη. Ἄλλη τις κυρία, ἡ Frau Anna Betanet,

εφευρε νέον τρόπον σφραγίσεως τῶν ὀδόντων, διὰ τοῦ ὁποίου τὸ βούλωμα δὲν φαίνεται. Ὁ ἀδελφὸς τῆς κυρίας αὐτῆς εἶναι ὀδοντοκτὴρ καὶ τὸ ἐνδικέρον αὐτῆς ἐξηγήθη τὸ πρῶτον, παρατηρούσης αὐτὸν νὰ ἐργάζεται. Ἐκτοτε δὲ ἔγινε τόσον καλὴ τεχνίτις, ὥστε ἀπέκτησε παρὰ τοῦ Ὑπουργείου τὴν ἀδειαν τοῦ μετέρχεσθαι τὴν ὀδοντοκτικὴν. Μία μόνη γυνὴ ἐκθέτει ἔργα ἐκ σφυρηλατημένου πιδήρου. Ὁ κλάδος αὐτὸς φαίνεται λίαν κατάλληλος διὰ τὰς γυναῖκας, καὶ ἐν τούτοις ἄπασα σχεδὸν ἡ ἐργασία ἐκτελεῖται ὑπὸ ἀνδρῶν. Ἐκ τῶν λοιπῶν 290 γυναικῶν τῶν λαμβανουσῶν μέρους εἰς τὴν Ἐκθεσιν, ὀλίγα παρουσιάζουσι τὸ νέον εἰς τὰ ἐκθέματα τῶν. Φυσικώτατα πάντες οἱ κλάδοι τῆς ραπτικῆς ἀντιπροσωπεύονται, διότι εἰς αὐτὴν αἱ Βιενναῖαι ὡς καὶ ὧραι αἱ Αὐστριακαὶ διακρίνονται. Εἶναι ἀξιοθαύμαστα τὰ πολυπλοκα σχέδια, ἅτινα ἐκτελοῦνται ἐπὶ παντὸς εἶδους ὑφάσματος, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δὲ καὶ ἡ συναρμολόγησις τῶν χρωμάτων εἶναι λίαν καλλιτεχνική.

Λίαν ἐνδιαφέροντα εἶναι τὰ ἔργα, τὰ ἀποσταλέντα ἐκ τῆς Βοσνίας καὶ τοῦ Siedenburg τῆς Οὐγγαρίας. Τὰ τῆς πρώτης διακρίνονται διὰ τὸν πλοῦτον τῶν ἐντελῶς ἀνατολικῶν χρωματισμῶν τῶν. Αἱ μέταξαι εἶναι ὠραιόταται καὶ ὡς πρὸς τὴν ὕφην καὶ ὡς πρὸς τὸν χρωματισμὸν, ἔργα δὲ τινὰ πυρογραφικὰ εἶναι ἀληθῶς ἔξοχα. Ἔσχον τὴν εὐκαιρίαν νὰ συνομιλήσω μετὰ τῆς Frau Guizella Jarhas, τῆς διευθυντρίας τῆς ἐν Siedenburg λαϊκῆς βιομηχανίας. Εἶναι γυνὴ μεγάλης ἀξίας, καὶ χάρις εἰς τὰς προσπάθειάς της κυρίως ἡ ἀποικία ὑπάρχει. Πλέον τῶν 500 πτωχῶν γυναικῶν καταγίνονται ἐν τῇ ἀποικίᾳ ταύτῃ εἰς τὴν κατασκευὴν Οὐγγρικῶν κεντημάτων, τόσον σήμερον γνωστῶν ἐν Λονδίῳ. Τὴν ἐργασίαν αὐτὴν ἐκτελοῦν μετὰ τὸ πέρας τῶν οἰκιακῶν τῶν ἀσχολιῶν, τὸν χειμῶνα δὲ ὅταν οὐδὲν ἄλλο ἔχουν νὰ κάμουν ἡ ἀποικία προστατεύεται ὑπὸ τῆς πολιτείας, ἥτις δανείζει χρήματα ἀτόκως, ὅπως ὑποστηρίξῃ τὴν βιομηχανίαν. Αἱ ἐργασίαι κερδίζουν ἀρκετὰ σχετικῶς, λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν τῆς ἐν ταῖς διαφόροις ἀγοραῖς τῆς τε Βιέννης καὶ τῶν λοιπῶν μεγαλοπόλεων ζητήσεως τῶν κεντημάτων.

(Ἐκ τοῦ Ἀγγλικοῦ)

Ὀλγα Κούζη.

Η ΜΑΓΙΣΣΑ

(Συνέχεια)

Ἡ Ἄννα ἤρπασε τὴν σημείωσιν τοῦ ρέπορτερ, μετέφρασεν ἀμέσως τὴν προσφώνησιν τοῦ διαδόχου καὶ τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ βασιλέως, ἐσημείωσε τὴν διευθύνσιν τῆς Ἐφημερίδος τῆς καὶ βιαστικῆ ἔτεινε τὸ χαρτί της πρὸς τὸν Ἕλληνα δημοσιογράφον.

— Θέλετε νὰ εἰσθε μέχρι γέλους καλὸς, εἶπε. Τρέξατε εἰς τὴν εἴσοδον, ζητήσατε ἕνα ὑπηρετήν τοῦ ξενοδοχείου τῆς Ἀγγλίας ὀνομαζόμενον Γιάννην, ὁ ὁποῖος περιμένει διαταγὰς μου ἐκεῖ καὶ δώσατέ του τὴν σημείωσίν μου καὶ τὸ ἐπισκεπτῆριόν μου. Ἐχει ἤδη λάβει ὁδηγίαν διὰ τὰ περαιτέρω.

Ὁ νέος ρέπορτερ συνωφρῶθη. Ἡ κόρη δὲν παρεκάλει, ἀλλὰ διέτασε. Ἐδίστασε διὰ μίαν στιγμὴν, ἀλλὰ τὸ βλέμμα της ἦτο τόσον ἐπιτακτικόν, ὥστε δὲν ἐτόλμησε νὰ ἀρνηθῇ. Μὲ τὸ χεῖρόγραφον εἰς τὸ χέρι διηυθύνθη πρὸς τὴν εἴσοδον τοῦ Σταδίου.

Τὴν ἀντιφώνησιν τοῦ Διαδόχου ἐπηκολούθησε μικρὰ συγκίνησις τῶν μουσικῶν σωμάτων τῶν συγκεντρωμένων περὶ τὸν Σαμάραν, τὰ γὰρ ἄλλα ὄργανα μετακινούμενα ἤστροψαν πάλιν ὑπὸ τὸν ἥλιον, ἕνα χέρι ὑψώθη κινούμενον ρυθμικῶς ὑπεράνω τῶν πεντακοσίων κεφαλῶν, φρικτικῶς ὑπερτάτης συγκινήσεως διέτρεξε τὸ Σταδίου εἰς τὸ πρῶτον τοῦ Ὑμνου προανάκρουσμα καὶ ὅλοι ὡς ἐκ συνθήματος ἠγέρθησαν, οἱ

ἄνδρες ἀσκεπεῖς, αἱ γυναῖκες μὲ κατάνυξιν ἀσυνήθους θρησκευτικῆς εὐλαθείας.

Διὰ μίαν στιγμὴν οἱ ἑκατὸν χιλιάδες Ἕλληνες οἱ συγκεντρωμένοι εἰς τὸ Σταδίου ἔζησαν τὴν ζωὴν τῶν πρὸ δύο χιλιάδων ἐτῶν Ἑλλήνων. Ὅλοι ἦσαν εἰδωλολάτραι, ἔταν ἀπηθύνονταν θερμῶν τὴν προσευχὴν τῶν πρὸς τὴν Ἀθηνᾶν, πρὸς τὴν λησμονημένην θεότητα, πρὸς τὴν ἀπηθύνοντο καὶ ὁ ὠραῖος ὕμνος τοῦ Παλαμαῆ ἐνὸς εἰδωλολάτρου ποιητοῦ ὁ τονισθεὶς ὑπὸ ἐνὸς ἐπίσης εἰδωλολάτρου μουσοῦργου. Ὅλοι ὡς ἐξ ἐνστικτοῦ εἶχαν ἐννοήσῃ ὅτι ἡ ἐορτὴ ἐκείνη τῶν ὠραίων καὶ εὐπλάστων σωμάτων ἦτο ἐορτὴ τῶν ἀρχαίων θρησκείων, ὅτι μὲ αὐτὴν ἡ σημερινὴ Ἑλλάς ἐκοινωνοῦσε μὲ τὴν ἀρχαίαν καὶ ἐλάμβανεν ἐπὶ τέλους ἐκεῖ εἰς τὸ Σταδίου τῶν ἀγῶνων τῶν πατέρων τὸ βράβεισμα τῆς εἰς νέαν ζωὴν ἀναγεννήσεως τῶν υἱῶν.

Ἡ Παρθένος τῆς νέας θρησκείας εἶχε διὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν παραχωρήσει τὰ σκήπτρα εἰς τὴν Παρθένον τῶν εἰδῶλων καὶ μίαν δέησις, ἡ πρώτη ἴσως, ἡ ὁποία ἐγένετο μετὰ δύο χιλιάδας ἔτη, ὑπὲρ τῶν ὠραίων σωμάτων μόνον καὶ ὄχι ὑπὲρ τῶν ψυχῶν, ἐπλήρωσε μὲ τὴν μελωδίαν της τὸ Σταδίου ὄλον καὶ ἀπήχησε μέχρι τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῆς Ἀκροπόλεως ναοῦ τῆς ὑπερτάτης τῶν Ὀλυμπίων.

Τὰ ὄργανα ἐσίγησαν, τὸ ἄσμα ἔπαυσε, ἀλλ' εἰς τὰς ψυχὰς ὄλου τοῦ ἐκεῖ παρισταμένου πλήθους ἔψαλλε τώρα ἡ ἐλπίς τῆς νίκης τὸ ὠραῖον ἄσμα τῆς.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἀγῶνων ἔγινε μὲ τὸν δρόμον τῶν ἑκατὸν μέτρων εἰς τὸν ὁποῖον δὲν εἶχε λάβει μέρος κανεὶς Ἕλληνας. Ὀνόματα Οὐγγρῶν, Αὐστραλιανῶν καὶ Ἀμερικανῶν καὶ Γάλλων καὶ Γερμανῶν ἀνεγράφοντο εἰς τὸ πρόγραμμα, ἀλλὰ κανὲν Ἕλληνικόν. Ἡ κ. Μύρτου ἤρχισε νὰ ἀδημονῇ.

— Διατί ὄχι Ἕλληνες εἰς τὸ πρῶτον γύμνασμα, ἔλεγε πρὸς τὴν Ἄνναν. Καὶ ἡ ψυχὴ της μέσα της ἐθόπευε τὴν κρυφὴν ἐλπίδα, ὅτι ἴσως ὁ ὑπὸ Ἀμερικανικὸν ὄνομα φερόμενος ἦτο ὁ υἱὸς της. Ἀλλ' ἐν τῷ ὑπερηφανεύετο μὲ τὴν ιδέαν αὐτὴν, ἔτρεψε συγχρόνως ὑπὸ τοῦ φόβου ἐνδεχομένης ἀποτυχίας. Ἀστραπιακῶς ἐπανῆλθεν εἰς τὴν μνήμην της μίαν ἄλλην ἡμέραν ἀποτυχίας εἰς τὴν Ἀμερικὴν, καὶ εἰς τὴν ὀδυνηρὰν αὐτὴν ἀνάμνησιν, τὸ πρόσωπόν της συνεσπᾶσθη ὀδυνηρῶς καὶ τὸ χεῖρ της φρίσσον ἔσφιξε πυρετωδῶς καὶ ἀσυνειδήτως τὸ χέρι τῆς Ἄννης.

Ἐκείνη ἐστράφη πρὸς τὴν φίλην της καὶ ἀμέσως ἀνέγνωσεν εἰς τὸ βλέμμα της ὅλην τὴν ἀγωνίαν τῆς μητρικῆς ψυχῆς της. Ἐν τῷ μεταξύ οἱ ἀθληταὶ εἶχαν ἐμφανισθῇ καὶ ἡ Ἄννα ὑποπεύσασα καὶ αὐτὴ διὰ μίαν στιγμὴν ὅ,τι καὶ ἡ κ. Μύρτου, εἶχε διευθύνει τὰ γυαλιὰ της πρὸς τοὺς παραταχθέντας, μεταξὺ τῶν ὁποίων δὲν εὔρε τὸν ζητούμενον.

— Δὲν θὰ τρέξῃ, τῆς εἶπε, τὸ ἡξέρω. Θὰ λάβῃ μέρος εἰς τὸ ἄλμα μόνον σήμερον καὶ τῆς ἔδειξεν εἰς τὸ πρόγραμμα τὸ δεύτερον ἀγώνισμα τοῦ διπλοῦ ἄλματος, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἐλάμβανον μέρος μόνον δύο Ἕλληνες καὶ εἰς Ἀμερικανός.

— Νὰ τον. Αὐτὸς εἶπε, δεικνύοντα τὸ ὄνομα τοῦ Ἀμερικανοῦ καὶ ἔχει, εὐτυχῶς, νὰ ἀγωνισθῇ μόνον μὲ Ἕλληνας. Τὸ εὐτυχῶς ἐκεῖνο ἐπρόδιδε τὴν βεβαιοτήτα τῆς κόρης ὑπὲρ τῆς καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν νίκης τῶν συμπολιτῶν της, οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε ἐκρατοῦσαν τὸ ρεκόρ εἰς ὅλους τοὺς διεθνεῖς ἀγῶνας, εἰς οὓς εἶχαν ἀνακηρυχθῇ ἐκτός συναγωνισμοῦ. Μὲ τὸ εὐτυχῶς ἐκεῖνο ἡ Ἄννα ἐφαίνετο ὅτι ἐλησμένει τὴν στιγμὴν αὐτὴν ὅτι ἦτο καὶ Ἕλληνίς. Ἡ ὑπερηφάνεια τῆς ἰσχυρῆς φυλῆς της ἀφ' ἐνὸς καὶ ὁ πόθος της νὰ ἴδῃ τὸν ἀγαπημένον της νικητὴν ἀφ' ἑτέρου, εἶχαν κάμει νὰ σιγήσῃ εἰς τὴν ψυχὴν της κάθε ἄλλο αἶσθημα.

— Ἀλλὰ καὶ ὁ Νίκος εἶναι Ἕλληνας, παιδί μου, ἀπάντη-

σε σιγᾷ, σιγᾷ ἡ κ. Μύρτου μὲ ἐν πικράπονον εἰς τὴν φωνήν.

Γυμνασμένοι ὅμως εἰς τὴν Ἀμερικὴν, εἶπε μετὰ πεποιθήσεως καὶ μαθητῆς τοῦ . . .

Τὸ ὄνομα τοῦ διδασκάλου δὲν ἠκούσθη. Τὰ ἐνθουσιώδη χειροκροτήματα τοῦ πλήθους διὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ δρόμου ἐκάλυψαν τὰς τελευταίας λέξεις τῆς κόρης, ἡ ὁποία ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης ἐκόλλησε τὰ γυαλιὰ της εἰς τὰ μάτια της καὶ δὲν τὰ κατεβίβασε παρὰ ὅταν ἐτελειώσεν ὁ δρόμος τῶν ἑκατὸν μέτρων. Δὲν τὸ εἶπα ἐγώ, εἶπεν ἡ Ἄννα. Ἰδοῦ, ὁ Λάιν ἔφθασε πρῶτος. Καὶ ὕψωσε ὄχι μίαν ἀλλὰ τρεῖς μαζὴ μικρὰς ἀμερικανικὰς σημαίας, φωνάζοντα μπράβο καὶ χίπ μὲ ὄλην τὴν δύναμιν τῶν πνευμόνων της.

Εἰς τὴν δευτέρην τάξιν τοῦ πρώτου ἀγωνίσματος ἔλαβε μέρος καὶ εἰς Ἕλληνας ὁ Χηλκοκονδύλης, μόνος αὐτὸς ἀπέναντι τῶν ἑπτὰ ξένων.

Ἡ Ἄννα ἔρριψεν ἐν βλέμμα εἰς τὸ πρόγραμμα — Ὁ Ἕλληνας θὰ ἔλθῃ δεύτερος, εἶπεν εἰς τὴν κ. Μύρτου.

— Καὶ ποῖος παρακαλῶ πρῶτος, ἠρώτησε κάπως πειραγμένος ὁ Ἕλληνας ρέπορτερ, ὁ ὁποῖος μόλις μετὰ τὸν πρῶτον δρόμον κατάρθωσε νὰ φθάσῃ εἰς τὴν θέσιν του.

— Ὁ Ἀμερικανός, εἶπεν ἡ κόρη, παρακολουθοῦσα πάντοτε μὲ τὰ γυαλιὰ της τοὺς δύο δρομεῖς, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἀπομακρυνθῇ πολὺ τῶν ἄλλων. Καὶ πρὶν νὰ τελειώσῃ τὴν φράσιν της ὁ Κοῦρτις ἔφθασε πρῶτος, διανύσας τὸν δρόμον εἰς δώδεκα δευτερόλεπτα καὶ 1/5, ἐνῶ ὁ Χηλκοκονδύλης ἔφθασε δεύτερος εἰς δώδεκα δευτερόλεπτα καὶ 3/4.

Ἡ Ἄννα ἐχειροκρότησε τώρα μὲ ὀλιγώτερον ἐνθουσιασμόν τὴν Ἀμερικανικὴν σημαίαν, ἡ ὁποία ὑψώθη ἐπὶ τοῦ ἴσου τοῦ εἰς τὴν εἴσοδον τοῦ Σταδίου καὶ ἐπαρουσίασε καὶ αὐτὴ μίαν Ἕλληνικὴν παρὰ τὸ σύμπλεγμα τῶν Ἀμερικανικῶν σημαῶν της.

Ἡ τρίτη τάξις τῶν ἀγωνιστῶν ἐπαρουσιάσθη, καὶ πάλιν Ἀμερικανός ὁ νικητῆς. Ἡ Ἄννα ἤρχισε νὰ ἀνησυχῇ. Βεβαίως, ἐὰν οἱ Ἀμερικανοὶ ἐλάμβαναν μέρος εἰς ὅλα τὰ ἀγώνισματα δὲν θὰ ἄφιναν κανὲν πρῶτον βραβεῖον εἰς τοὺς Ἕλληνας. Τὴν στιγμὴν αὐτὴν εἶχε ξεχάσει ὅτι ἦτο καὶ Ἀμερικανίς. Δὲν ἐχειροκρότησε, δὲν ὕψωσε τὴν Ἀμερικανικὴν σημαίαν της, ἀλλὰ στενοχωρημένη, θέλουσα νὰ μάθῃ, ἐὰν οἱ Ἕλληνες εἶχαν ἐλπίδας εἰς ὀπισθόποτε φημισμένους ἰδικούς των ἀθλητάς, ἐστράφη πρὸς τὸν ρέπορτερ.

Τί ιδέα! εἶπε, νὰ καλέσουν τοὺς Ἀμερικανούς, τοὺς ὁποῖους καὶ οἱ Ἀγγλοὶ καὶ οἱ Γερμανοὶ ἔχουν ἀποκλείσει ἀπὸ τοὺς ἀγῶνας!

— Θὰ νικήσωμεν, εἶπεν αἰσιοδόξως ὁ Ἕλληνας. Ἀλλ' ἀφίνομεν τὰ μικρὰ αὐτὰ ἀγώνισματα εἰς τοὺς ξένους. Εἶναι μία περιποίησις, ποῦ τοὺς κάμνομεν. Ἐχετε ὑπομονήν. Μένει ἀκόμη ὁ δρόμος τῶν ὀκτακοσίων μέτρων καὶ ὁ Μαραθώνιος. Ἐκεῖ εἶναι ἡ δόξα καὶ βέβαια θὰ τὴν ἔχωμεν. Ὅλα τὰ ἄλλα σὰς τὰ χαρίζομεν.

Ἡ Ἄννα προσέχουσα εἰς τὰ αἰσιοδόξα λόγια τοῦ γείτονός της, δὲν ἀντελήφθη ἐξ ἀρχῆς τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀθλητῶν τοῦ ἄλματος.

Ἡ κ. Μύρτου ὅμως, ἡ ὁποία ἐπερίμενε τὴν ἐμφάνισιν τῶν ἀγῶνων, ἀφῆκε τὰ γυαλιὰ εἰς τὰ γόνατά της, ἐχλώμιανε καὶ ψυχρὸς ἰδρῶς τὴν περιέλουσεν. Ὅταν ἡ Ἄννα τὴν

ἠτένισε βλέμμα συμπαθείας καὶ οἴκτου ἐζωγραφίσθη εἰς τὸ πρόσωπόν της. «Δὲν θὰ ἐκπλαγῶ, διόλου, εἶπεν, ἂν ὁ Νίκος ἦττηθῇ. Ἐὰν ἔχη κληρονομήσει τὴν μισὴν μόνον δειλίαν σας, βεβαίως θὰ χάσῃ τὴν δύναμίν του καὶ τὴν ἐπιτηδειότητά του.— Ἡ φράσις ἦτο σκληρὰ, ἀλλ' ἡ νέκ Ἀμερικανίς δὲν ἠμποροῦσε νὰ συγχωρήσῃ τὸ αἶσθημα τῆς δειλίας εἰς τὰς γυναῖκας. Ἴσως διότι ἠσθάνετο ὅτι καὶ εἰς τῆς ἰδικῆς της ψυχῆς τὰ βάρη ὑπῆρχον ἐν κληρονομικόν στίγμα τῆς μητρικῆς δειλίας, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀγωνισθῇ διὰ νὰ ξεριζώσῃ, χωρὶς ὅμως καὶ νὰ τὸ κατορθώσῃ ἐντελῶς.

Τὰ ἄλμα ταδιεδέχθησαν τὸ ἐν τὸ ἄλλο, κατὰ πρῶτον ἀπλᾶ, ἔπειτα μετ' ἐμποδίων καὶ ἐπὶ κοντῶ ἄλματα δύσκολα, ἀπαιτοῦντα μεγάλην εὐκαμψίαν μυῶνων καὶ μεγάλην ἐλαφρότητα κινήσεων. Περὶ τοὺς ἀθλητάς εἶχαν σχηματίσει ἡμικύκλιον οἱ ἀγωνοθέται μετὰ τῶν ὁποίων διεκρίνοντο ὑπερέχοντες τῶν ἄλλων κατὰ μίαν κεφαλὴν ὁ Διάδοχος καὶ ὁ πρίγκιψ Γεώργιος, παρακολουθοῦντες μετ' ἐνδιαφέροντος τὰς ἀσκήσεις. Ὁ πρίγκιψ Γεώργιος μάλιστα μὲ τὸ ἀθλητικὸν παράστημά του ἐσημείωνε τὰ ὄρια τῶν ἀλμάτων, κατεμέτρα τὰς ἀποστάσεις, γίγας αὐτὸς ἐν τῷ μέσῳ τῶν λεπτοφυῶν ἐκείνων ἀλλὰ νευρωδῶν ἀθλητῶν.

Ἡ Ἄννα εἶχεν ὠχριάσει ἐπὶ τέλους καὶ αὐτὴ, ἀλλ' ἀπὸ χαράν. Ὁ Κόνολι εἶχεν ἔλθει πρῶτος καὶ ἡ Ἀμερικανικὴ σημαία ὑψώθη καὶ πάλιν διὰ τετάρτην φορὰν εἰς τὸν ἴστον. Ἡ μητέρα της, ἡ ὁποία καθ' ὄλον τὸ δίκστημα τοῦ ἀγωνίσματος ἐβλεπεν ἐμπρὸς της, ἡ ὁποία δὲν ἐστράφη μετὰ τὸ τέλος νὰ ἴδῃ ποῖα σημαία εἶχεν ὑψωθῇ, κατελήφθη ὑπὸ ἀκρατήτου στενοχωρίας, ὅταν ἡ Ἄννα ἐξεδίπλωσε τρεῖς Ἕλληνικὰς σημαίας μαζὴ. Εἶχε νομίσει ὅτι ὁ υἱὸς της ἦττηθη. Ἀλλ' ὅταν ἡ κερκὶς τῶν Ἀμερικανῶν ἐσεῖετο ὅλη ἀπὸ τὰς ἐνθουσιώδεις φωνὰς τῶν, ὅταν εἶδεν τὰς Ἀμερικανικὰς μικρὰς σημαίας τῶν νὰ πάλλωνται μὲ τόσον θρίαμβον, ὅταν ἡ Ἄννα ἀκράτητος καὶ αὐτὴ ἐφώναζεν «εἶναι Ἕλληνας, Ἕλληνας» ἐνόησεν ὅτι ἐπρόκειτο διὰ τὸν υἱὸν της.

Γιατὶ νὰ παρουσιασθῇ ὡς Ἀμερικανός; εἶπεν, ὅλη περιχαρὴς καὶ σφίγγουσα μὲ τὰ παγωμένα χέρια της τὰ χέρια τῆς κόρης. Θὰ εἶχαμεν τώρα καὶ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἐν πρῶτον βραβεῖον.

Ἡ Ἄννα ἐσηκώθη ἀπὸ τὴν θέσιν της, χωρὶς νὰ προσέξῃ καὶ εἰς τὸν νεαρὸν ρέπορτερ, ὁ ὁποῖος προσεπάθει νὰ μάθῃ περὶ τίνος ἐπρόκειτο. Θὰ ἔλθετε; εἶπεν εἰς τὴν κ. Μύρτου. Αὐτὴν τὴν φορὰν θὰ ὑπάγω μόνη μου εἰς τὸ τηλεγραφεῖον καὶ θὰ δώσω ἐν μακρὸν τηλεγράφημα καὶ διὰ τὸν πατέρα καὶ διὰ τὴν ἐφημερίδα.

Ἡ κ. Μύρτου δὲν ἐζήτηε τίποτε καλλίτερον, παρὰ νὰ κινηθῇ ὀλίγον, νὰ φύγῃ ἀπὸ τὸ πλῆθος ἐκεῖνο, νὰ συνέλθῃ ἀπὸ τὰς συγκινήσεις τῶν τελευταίων ὡρῶν τῆς ἀγωνιώδους προσδοκίας, νὰ εὔρεθῃ μόνη μὲ τὸ λεπτρευτό της παιδί, νὰ τὸ σφίξῃ εἰς τὴν ἀγκάλην της, νὰ χορτάσῃ τὴν δίψαν τῆς εὐτυχισμένης μητρικῆς ψυχῆς της ἀπὸ φιλήματα καὶ χάδι καὶ τρυφερὰ λόγια.

Ἐπέταξε λοιπὸν κοντὰ εἰς τὴν Ἄνναν, ἡ ὁποία μὲ τὴν φωτογραφικὴν μηχανὴν της εἰς τὸ χέρι, εἶχε πηδῆσει τὸ περίζωμα τῶν κερκίδων. Καὶ αἱ δύο ὠραῖαι καὶ εὐπλαστοὶ ὡς Καρυάτιδες διηυθύνθησαν πρὸς τὴν ἔξοδον κινῶσαι τὸν θαυ-

τιᾶται ἠκολούθησαν τὸ παράδειγμά της καὶ τοιοῦτοτρόπως ἐνετειχίσθη ἡ θύρα κ. ἰ. ὁ Πausanias ἐξέπνευσεν ἐντὸς τοῦ ναοῦ, ἐξ ἀσιτίας.

Ἐλένη Γεωργιάδου

ΜΙΑ ΕΛΛΗΝΙΣ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

Ἡ δις Ἀνθή Βασιλειάδου, ἡ Ἑλληνίς ἰατρός μας, ἡ ὁποία ἀπὸ ἔτους συνεχίζει εἰς Παρισίους τὰς σπουδὰς της, βοηθὸς εἰς δύο ἀπὸ τὰς μεγαλύτερας γυναικολογικὰς κλινικὰς τῶν Παρισίων, ἐπισκέφη τὴν πόλιν μας δι' ὀλίγας ἡμέρας.

Κατὰ τὴν βραχεῖαν ἐδῶ διαμονὴν της, κληθεῖσα ὡς μαιευτὴρ ἰατρός παρέσχε τὴν συνδρομὴν της ἀποτελεσματικῶτατα εἰς δύο γυναῖκας, μεταχειρισθεῖσα ὄχι πλέον τὴν μετὰ τὸ τελευταῖον ἰατρικὸν Συνέδριον τῶν Παρισίων ἐγκαταλειπομένην ἀντισηπτικὴν μέθοδον, ἀλλὰ τὴν ἀσηπτικὴν τοιαύτην.

Ἡ ἐργασία της ὑπῆρξεν ἀρίστη εἰς ἀποτελέσματα, ἐπέσπασε δὲ τὸν θαυμασμὸν καὶ τῶν συναδέλφων της ἀνδρῶν τῶν παραστάτων εἰς αὐτήν. Τοῦτο εἶναι ἐν πολὺ εὐχάριστον γεγονός καὶ ἀποτελεῖ μίαν ἐγγύησιν διὰ τὴν εὐεργετικὴν εἰς τὸ μέλλον δράσιν τῆς Ἑλληνίδος ἐπιστήμονος εἰς τὸν τόπον μας, ἔπου δυστυχῶς μέχρι τοῦδε μόνον ἄνδρες μαιευτῆρες ὑπάρχουν.

Ἡ δις Βασιλειάδου ἀνχωρεῖ σήμερον, συνοδευομένη ἀπὸ τὰς εὐχὰς ὄλων μας ὑπὲρ τῆς ταχεῖας ἀποπερατώσεως τῶν ἐν Παρισίαις πρακτικῶν σπουδῶν της.

ΣΥΝΤΑΓΑΙ

Καθαρίζετε τὰ γυαλιὰ καὶ τὰ κρύσταλλα μὲ καθαρὸν οἰνόπνευμα. Ἐσκοιμιάζετε τὰ μέταλλα, ἀφοῦ τὰ ἀφήσετε εἰς τὸ λάδι 2—3 ἡμέρας καὶ ἔπειτα τὰ τρίψετε μὲ σκόνην ἀσβέστου ἀσβέστην.

Ἐσχοκινίζετε τὴν φυσικὰ κοκκινίζουσαν μύτην σας καὶ ἐξαφανίζετε τὰ μικρὰ ἐπ' αὐτῆς στίγματα, εἴαν :

Πλύνετε μὲ δυνατόν θειοῦχον νερὸν πολλὸ ζεστόν, ἔπειτα τρίψετε τὴν μύτην μὲ πολὺ στεγνὴν πετσέταν καὶ ὀλίγον σκληρὰν καὶ δις τῆς ἐκδομάδος τὴν ἀλείψετε μὲ τὸ ἐξῆς μίγμα. Ὑδρὸν κολωνίας 100 γραμ. — Αἰθέρα 50 γραμ. καὶ σαλισυλικὸν ὄξυ 0,15 τοῦ γραμμαρ. Ἡ μύτη θὰ κοκκινίξῃ κατ' ἀρχάς, ἀλλ' ἔπειτα μὲν ἄσπρη. Διὰ τὰ μαύρα στίγματα λαμπρὸν εἶνε καὶ τὸ οἰνόπνευμα καμφορᾶς.

ΜΕΓΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΟΠΟΙΕΙΟΝ

Ι. Δ. ΤΣΑΜΗ

Ὑποδηματοποιὸ ἀλάσης τῆς Βασ. Οἰκογενείας
καὶ τῆς Αὐλῆς

Ὁδὸς Σταδίου 47, Ὁδὸς Γ. Σταύρου 1

Ἡ ἐγνωσμένη καλαισθησία τοῦ ἀπαρκυλλίου καὶ πασιγνώστου ὑποδηματοποιείου τοῦ κ. Τσάμη πείθει πᾶσαν φιλόκαλον κυρίαν καὶ δεσποινίδα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ ὑποδῆθῃ ἐν αὐτῷ, ἰδίᾳ κατὰ τὴν ἐπερχομένην χειμερινὴν περιόδον δι' ἣν ὁ κ. Τσάμης ἐκόμισεν ἕξοχον συλλογὴν δερμάτων εἰς ἀπείρους ὄλους νέους χρωματισμούς. Τῶν Ἀθῆναιων τὴν μοῖραν, καθόσον ἀφορᾶ τὴν ὑπόδησιν, ζηλεύουσι καὶ αὐτὰ αἱ Παρισίαι χάρις εἰς τὸν κ. Τσάμη, τὸν ὁποῖον πολὺ δικαίως τιμᾷ ἅπαντα ἡ ἀρίστη τάξις τῆς κοινωνίας μας διὰ τῆς πελατείας της.

Φρονοῦμεν ὅτι διὰ τοιοῦτον κατάστημα πᾶσα σύστασις ἀποβαίνει περιττή.

ΠΑΣΤΙΦΑΣ ΚΑΙ ΓΙΟΣ

Τὸ Κατάστημα Σ. Πατσιφᾶ καὶ Γιοῦ ὁδὸς Ἑρμοῦ 25 — 27—29 γνωστοποιεῖ, ὅτι ὑπετίμησε σημαντικῶς τ' ἀκόλουθα εἶδη :

Ἐφάσματα μάλλινα γυναικείων φορεμάτων νεώτατα κατὰ 30 τοῖς 0)0

Ταφτὰ ἐκ καθαρᾶς μετάξης παντὸς χρώματος ὁ πῆχυς δραχμὰς 3,90.

Μεταξωτὰ διὰ φορέματα νυμφικὰ παντὸς χρώματος ὁ πῆχυς δραχμὰς 5 καὶ ἄνω.

Βελοῦδα μαῦρα καὶ χρωματιστὰ ὁ πῆχυς ἀπὸ δραχμὰς 4,90 καὶ ἄνω.

Κορδέλες μεταξωτῆς παντὸς χρώματος Νο 12 ὁ πῆχυς λεπτὰ 0.90.

Χειρόκτια δερμάτινα ἀρίστης ποιότητος, ἕκαστον ζευγὸς δρ. 6.50.

Κασμίρια διὰ Μπέρτες παντὸς χρώματος ἀπὸ δρ. 7 καὶ ἄνω. Ἄπαντα τὰ ψιλικά εἰς τιμὰς ἀνεπίδεκτους συναγωνισμού. Ζακέτας ἐξ ὠραίων μαλλίνων κασμιρίων παντὸς χρώματος τελευταίου συρμοῦ, ἕκαστην ἀπὸ δρ. 25 καὶ ἄνω.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΜΠΕΔΟΚΛΕΟΥΣ

Εἰς πᾶσαν κυρίαν, ἢ ἰς θὰ ἤθελε νὰ τοποθετήσῃ ἀσφαλῶς καὶ ἐπικερδῶς χρήματα, ἢ νὰ προβῇ εἰς ἀγορὰν ἢ πώλησιν τίτλων, ἢ εἰς πᾶσαν ἄλλην χρηματιστικὴν ἢ ἐμπορικὴν πράξιν συνιτωμένην θερμοῦς τὴν Τράπεζαν Ἐμπεδοκλέους, ἢς τὸ πρόγραμμα δημοσιεύομεν ἐνταῦθα :

ΤΜΗΜΑ ΤΡΑΠΕΖΙΚΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ : Ἐκδοσις ἐπιταγῶν ἐπὶ τοῦ Ἐξωτερικοῦ. — Ἀγοραπωλησίαι: συναλλαγματικῶν, ἐπιταγῶν, χρυσοῦ, ξένων τραπεζικῶν Γραμματίων καὶ τίτλων.

ΕἰΣΠΡΑΞΕΙΣ : Συναλλαγματικῶν, τίτλων καὶ τοκομεριδίων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

ΔΑΝΕΙΑ : Προκαταβολαὶ ἐπὶ τίτλων. — Λογαριασμοὶ τρεχοῦμενοι. ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ

3 1/2 % ἑτησίως, ἀπόδοσις εἰς πρώτην ἀναζήτησιν

4 " " " μετὰ ἓνα μῆνα

4 1/2 " " " τρεῖς μῆνας

5 " " " ἕξ μῆνας

5 1/2 " " " ἐν ἔτος καὶ πλέον.

ΤΜΗΜΑ ΑΠΟΤΑΜΙΕΥΣΕΩΣ : Πώλησις πάσης λαχειοφόρου δημολογίας εἰς μηνιαίας δόσεις, μὲ τὴν τύχην ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς πρώτης δόσεως.

ΤΜΗΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ : Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπὶ ἀπλῆ μεσιτείᾳ.

ΤΜΗΜΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ : Πληροφορίαι ἐμπορικαί.

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑ παντὸς εἶδους ἐμπορευμάτων, μηχανῶν κλπ. ὑπὸ συμφέροντος ὁρους, μετρητοῦς καὶ ἐπὶ προθεσμίας.

ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΟΙΚΩΝ

Ἐδωρ Κολωνίας Συρράκου. Ὑγιεινότερον διὰ τὸ δέρμα, καλλωπιστικὸν καὶ τονωτικὸν ἐνταῦθ, προφυλάσσει ἀπὸ τὰς ρυτίδας καὶ ἐξαλείφει τὰύτας, ἐὰν γίνεται τακτικὴ χρῆσις αὐτοῦ εἰς τὸ πλῆσιμον τοῦ προσώπου καὶ τῶν χειρῶν. Ἐφάμιλλον τοῦ Maria Farina διὰ τὸ λεπτόν καὶ διαρκές ἄρωμα. Ἀσυγκρίτως εὐθυρότερον ἐκείνου.